

Finansklagenemnda Inkasso

Uttalelse FinKN-2017-188

7.4.2017

BOLIGBYGGELAGENES INKASSOFORETAK AS

Tvist

Om kravet er brakt til forfall overfor begge skyldnere. Om det er i strid med god inkassoskikk å iverksette inkassosak med fulle omkostninger mot to samskyldnere, for det samme krav.

Klager bestred kravet på inkassoomkostninger da kravet i inkassovarselet var betalt av klagers ektefelle innen angitt frist. Nemnda kom til at kravet var korrekt brakt til forfall overfor klager og at separat inndrivning mot hver av skyldnerne kunne iverksettes. Klageren betalte ikke purregebyret da det forfalt til betaling, og han plikter da å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader med å inndrive dette.

Saksfremstilling

Kravet til innfordring gjelder forfalt og ubetalte felleskostnader til sameiet Lindesnes Resort v/Boligbyggelagenes Finansieringsforetak.

Faktura ble sendt klager (samskyldner A). Fakturaen har teksten "Hjemmelshavere som felles forplikter for felleskostnader: "navn samskyldner B og samskyldner A". Kravet forfalt til betaling 27.9.16. Kravet ble purret i inkassovarsel sendt 1.11.16. Purregebyr var lagt til kravet som hadde betalingsfrist 15.11.16. I varslet het det blant annet "**Har kravet medeier(e)** vil innfordringen mot alle parter gjøres parallelt. Dette betyr at hovedkravet og renter kun skal betales en gang, mens **gebyrer og eventuelle salær betales av alle parter**".

Kravet, slik det var oppgitt i inkassovarslet, ble betalt 4.11.16 av klagers ektefelle (samskyldner B). Innklagede sendte 21.11.16 betalingsoppfordring til klager. Kravet var spesifisert med "utenrettslige omkostninger" kr 418,75 samt renter kr 6.99, totalt kr 425,74.

Klager har anført at kravet på inkassoomkostninger ble bestridt 29.11.16 fordi det overhodet ikke har vært noen inkassosituasjon. Samskyldner B betalte 4.11.16 rettidig i henhold til oppgitt betalingsfrist.

Finansforetaket har anført at kravet er brakt til forfall mot begge ved utsendt faktura datert 13.9.16. Betaling av hovedstol og purregebyr for inkassovarsel ble registrert betalt av medeier. Purregebyr for inkassovarsel mot hovedskyldner ble imidlertid ikke betalt, og det ble derfor sendt ut en betalingsoppfordring. Det er videre vist til uttalelse fra Justis- og beredskapsdepartementets uttalelse 24.9.99 og anført at det er i samsvar med god inkassoskikk jf. inkassoloven § 8 å sende separate skriftstykker til alle hjemmelshavere. Kravet på kr 418,75 mot hovedskyldner i sak 243999 opprettholdes.

Nemnduttalelser

I sak 150-2015 la nemnda til grunn at det var nødvendig å bringe kravet til forfall overfor begge solidarskyldnerne før inkasso kunne settes i verk, jf. inkassoloven § 9 første ledd. Da innklagede i saken ikke hadde sannsynliggjort at det var gjort, ble klageren frifunnet.

I sak 265-2015 la nemnda til grunn at begge hjemmelshaverne, i medhold av sin eierandel, var solidarisk ansvarlig for felleskostnadene, og at fordringshaveren da kan forfølge hvem han/hun vil for hele gjelden. I dette tilfellet valgte borettslaget å forfølge det samme kravet mot begge solidarskyldnerne samtidig, hvilket solidaransvaret også gir anledning til. Nemnda fastholdt imidlertid sin klare oppfatning om at Justisdepartementets prinsipputtalelse ikke fritar fordringshaver eller inkassator fra å bringe kravet til forfall mot hver og en av samskyldnerne, jf. inkassoloven § 9 første ledd bokstav a som uttrykkelig angir at inkassotiltak først kan iverksettes "etter kravets forfall".

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Som det fremgår av saksfremstillingen, forfalt hovedkravet til betaling 27.9.16. Inkassovarsel ble sendt 1.11.16. Samskyldner B betalte 4.11.16. Betalingen skjedde således etter forfall og etter at inkassovarsel var sendt. Utenrettslig inndrivning var følgelig igangsatt før kravet ble betalt, og fordringshaveren hadde krav på å få erstattet sine kostnader, jf. inkassoloven § 17 første ledd.

Det fremstår for nemnda som noe uklart om kravet i dette tilfellet ble brakt til forfall overfor samskyldner B, men dette er etter nemndas syn uten betydning, idet B betalte fakturaen med renter og omkostninger uten innsigelse.

Når det gjelder samskyldner A, klageren, er det dokumentert at faktura ble sendt ham. Kravet ble således brakt til forfall overfor ham. Faktum er med andre ord annerledes enn det var i de to nemnduttalelser som det er vist til ovenfor. Nemnda har da av eget tiltak vurdert om inkassoforskriften § 2-2 kan kreve fullt inkassosalær av begge samskyldnerne når forfølgning iverksettes samtidig mot dem.

Inkassoforskriften § 2-2 har som overskrift "*Maksimalsatser for enkle saker*". Forskriften innledes slik: "*Maksimale beløpssatser for skyldnerens erstatningsplikt for fordringshaverens utenrettslige inndrivingskostnader er for det enkelte krav:*" Deretter følger en oppregning med satser som øker etter størrelsen på det krav som skal innfordres.

Inndrivningen, som ble iverksatt i nærværende sak, gjaldt utvilsomt samme krav. Dersom forskriften leses som en begrensning for hva som kan kreves erstattet for det enkelte krav, gir den ikke adgang til å kreve fulle omkostninger dekket av begge samskyldnerne. I tolkningsuttalelsen datert 24.9.99 fra lovavdelingen i Justis- og beredskapsdepartementet la avdelingen til grunn at forskriften "*med uttrykket "det enkelte krav" menes det krav som retter seg mot den enkelte skyldner.*" Departementet la derfor til grunn at inkassator kunne kreve fullt salær av begge skyldnerne som det var innledet utenrettslig inndrivning mot.

Selv om forskriften ikke er klar, slutter nemnda seg til det syn som her kom til uttrykk. Nemnda viser til at forskriftens formål er å begrense ansvaret for de kostnader som kan kreves erstattet etter lovens § 17 første ledd i forhold til den enkelte skyldner. Nemnda legger også vekt på at inkassobransjen synes å ha innrettet seg etter lovavdelingens uttalelse, og at denne praksis nå er langvarig og har gode grunner for seg.

Klageren betalte ikke purregebyret da det forfalt til betaling 15.11.16, og han plikter da å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader med å inndrive det slik det går frem av betalingsoppfordringen.

Klagen har etter dette ikke ført frem.

Uttalelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis ikke medhold.

Ved behandlingen deltar Rune Jensen (leder), Ørnulv Bjercke, Linn Hagesæther, Line Klefstad og Thomas Iversen.